

HAJNAL

(Műhelyforgácsok)

1. Leves

Csendes, rest
nyugalommal veszem
a tányért, és eszem
a levest.

Tizennyolc órát irtam
egyfolytában.
Fejem fáradt, kezem merev,
kihült a lábam.

Mégis megáll
kezemben a kanál:
más ember kapál,
vagy kalapál,
bányában ás, sürgönnyel talpal,
vagy torkig van a hivattal,
és nem zabál, —
én meg a gépen
szépen
billegetem kezem,
nem dolgozom, de élvezem,
hogy munkám halad.
Tán nem érdemlem, hogy eszem.
Csüggedtem leteszem
a kanalat.

Ambár a kétkezi
munkás is élvezi,
s a hivatalnok, meg a szolgál
is szereti, ha megy a dolga...

Nem baj, ha szeretem én is.
Megeeszem mégis.

2. Harangszó

Hat óra. Zeng a templom.
Húzzák a nagyharangot.
Egy lány, piros ruhában
sikálja már a gangot.

Félhétre lárma lesz itt, —
rég hallgat a harang is.
Felébred majd a város, —
és piszkos lesz a gang is.

3. Takarítás

Porzik a borzas pokróc,
hull ki belőle a rossz kóc,
hull ki belőle az éjjel,
álma kiszáll szanaszéjjel,
jajgatva jajong jaja jókor,
verve a vad porolótól,
hull pora, álma a kőre,
egyre kopik színe, szőre...
Árva szegény kicsi szőnyeg:
hull ki belőle a lényeg.

4. Őrség

Mindenki fölkel, — én levetkezem,
elalszom, estig már nem vétkezem.

Míg jártok-keltek, csaltok, öltök, —
én tiszta hálóruhát öltök,

kis, könnyű altatót veszek,
és szép leszek, és jó leszek,

míg hajszoltok lakást és kosztot,
tartom helyettetek a posztot,

s mit ébren senki nem bír, nem mer, —
én alvó űr leszek most: ember.

Ambrózy Agoston